

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus V. Argumentum. Destructa Ecclesia à Rectore an Patronus possit
repetere ab ipso dotem, Iconem, Calices, paramenta, candelabra, & alia
ornamenta, & Sacra suppellectilia propriæ Capellæ Patronalis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72191)

PELLA Sancti Joannis Baptistæ unum ex suis Vicariis Cappellanis actu inservientibus Ecclesiæ Matræ, cui opponeretur impotentia residendi, & ministrandi Sacramenta in dicta Cappella, propter onus Chori in Matræ, ac propter stipendium, quod habet à Magistratu Beringensi; Idcirco Domini non curando inquirere, an hujusmodi supposita subsistant, pro dirimendis quibuscumque controversiis censuerunt, quòd deputari debeat alius Sacerdos idoneus, ad nutum dicti Pastoris amovibilis, qui hæc, & similia impedimenta non patiat, & possit ibi residere, ac diu noctuque Sacramenta ministrare, prout in rescripto *Ad mentem* continetur.

In sequelam boni Juris hætenus canonizati favore Adriani, sive Ecclesiæ Matræ, succedit purgatio Attentatorum, quæ in tantum fuerunt à DD. unâ cum bono Jure discussa, in quantum excludi prætendebatur à Suburbanis culpa positiva ex ignorantia, & erronea credulitate, quòd sententia dismembrationis fuisset valida, quòdque illius executio fuisset potius continuatio possessionis circa exercitium novæ Parochialis jam erectæ: Quinimo illa nequivisset impediri per appellationem, ne discrimen animarum eveniret, ut de attentatis commissis per erroneam credulitatem à meritis causæ dime-tiendis *Card. de Luca de Jurisdic. disc. 115. num. 3.* Ideoque DD. eos absolvendo à rigorosa purgatione Attentatorum facti, demandarunt illa esse purganda per viam nullitatis, juxta plenè deducta per *Rot. in Nullius, seu Terræ Pontiani successionis super attentatis 4. Maii 1699. coram R. P. D. meo Ansaldo, inter suas impressas in ordine la 87. num. 1. & seq. & in illius addit. num. 34. & 35. cum concordantibus.*

Et ita fuit conclusum omnibus Informantibus.

ARGUMENTUM.

Destructâ Ecclesiâ à Rectore an Patronus possit repetere ab ipso dotem, Iconem, Calices, Paramenta, Candelabra, & alia Ornamenta, & Sacra Suppellectilia propriæ Cappellæ Patronalis in dicta Ecclesia existentis.

SUMMARIUM.

- 1 Patronus tenetur reedificare Cappellam, quando ipsa non in se, sed Ecclesia, in qua sita est, indiget reedificatione, & quidem secundum novam simetriad Ecclesiæ.
- 2 Patronus, quo casu excusetur à reedificatione Cappellæ?
- 3 Patronus an possit petere à Rectore, ut sibi restituantur Dos, Ico, Calices, Candelabra, & alia ornamenta propria Cappellæ unâ cum Ecclesia à Rectore destructæ?
- 4 Afferuntur rationes in contrarium, & num. 5. 6. & 7.
- 8 Resolvitur affirmativè in duobus casibus, & de ratione num. 9. & 13.
- 10 Respondetur rationibus in contrarium allatis, & num. 11. & 12.
- 14 Ex pluribus adminiculis, & conjecturis simul junctis arguitur dominium.
- 15 Dominium, seu proprietas Cappellæ ex quibus probetur, & num. 16. usque ad 20.
- 21 Argenta, & alia SS. Suppellectilia esse propria Cappellæ Patronalis ex quibus probetur?

CASUS V.

DESTRUCTâ, ac solo æquatâ Ecclesiâ A, in qua Patronus habebat Cappellam, per Rectorem de consensu, & licentia legitimi Superioris ad effectum illam ampliandi, & in meliorem, ac nobiliorem structuram reducendi; Non quæro hîc an Patronus teneatur reedificare Cappellam Patronalem, quæ non

in

in se, sed sola Ecclesia, in qua ipsa sita est opus habeat reedificatione ex integro? Hæc enim quæstio agitur à Præceptore meo in ejus novo *Tractatu de Controversiis Patron. Alleg.* ubi tuc-

1 tur Patronum teneri reedificare Cappellam, quando ipsa non in se, sed Ecclesia, in qua sita est indigeat reedificatione ex integro: immo teneri illam reedificare secundum novam structuram, ac simetriam ejusdem Ecclesiæ: ex auctoritate *Card. de Luca disc. 84. de Jurepatr. per tot.* & ex rationibus, quas ibi eruditè deductas videre poteris.

2 Quod quæro est: Si Episcopus, aut Rector Ecclesiæ, quæ fuit solo æquata, nollent, ut Patronus reedificaret Cappellam in Ecclesia de novo reedificanda, aut si Patronus esset pauper, quo casu ratione impossibilitatis excusaretur à reedificatione Cappellæ juxta *Antonell. de Jurib. & onerib. Cleric. part. 6. lib. 2. c. 11. num. 14.* & Rector nollet illam reedificare, an Patronus possit petere à Rectore, ut sibi restituantur Dos, Ico, Calices, Paramenta, Candelabra, & alia Sacra Suppellectilia, ac ornamenta propria Cappellæ Patronalis ab eodem Rectore unâ cum Ecclesia destructæ?

4 Et videtur negativè respondendum, quoniam ab initio foundationis, ac constructionis præfatæ Cappellæ fuerunt à Patrono ei assignata, & oblata Dos, Ico, Calices, Candelabra, & alia ornamenta Sacra, ex qua assignatione, & oblatione duplex oritur impedimentum petendi, & restituendi Patrono hujusmodi ornamenta, & suppellectilia. Primum enim est, quòd per hanc assignationem, & oblationem ornamentorum factam à Patrono propria Cappellæ, illa effecta fuerunt Sacra, & Deo dicata, ac proinde non potest Patronus ea petere, ut sibi in hoc casu restituantur, nec Rector Ecclesiæ, in qua Cappella Patronalis sita erat, potest illa Patrono restituere; sed permanere debent in Ecclesia de novo construenda; cum omnibus notum sit, res Sacras, & Deo dicatas, ac ad Divinum Cultum destinatas in ullius commercio esse non posse, nec converti, aut transferri in usus profanos, & personarum secularium, nec de eis testari ad *Text. Semel*

Deo de reg. jur. in 6. ac juxta Constitut. S. Pii V. edit. anno 1567. 3. Kalen. Septembris incipien. Romani Pontificis in Bullar. vet. in ordine la 44. Menoch. conf. 382. num. 8. Paul. de Cittad. de Jurepatr. par. 3. caus. 2. num. 26. in fine. Ballet. disquisit. Cleric. §. 9. num. 2. & seq. Rot. decis. 61. num. 9. coram Priolo.

5 Sic quia Beneficium est ordinatum ad Divinum Officium, non potest Laicus petere, ut sibi conferatur Beneficium; Ita cum Dos, Ico, Candelabra, Calices, & alia ornamenta collata præfatæ Cappellæ sint Deo dicata, & ad Divinum Cultum destinata, non poterit Patronus petere, ut sibi restituantur, in casu demotionis ejusdem Cappellæ. Ratio est, quia persona privata licet possit habere administrationem rerum Ecclesiæ merè providentialem, ut dicam infra in sequenti casu, tamen non potest habere dominium, & usumfructum alicujus rei Religiosæ, & Sacræ, juxta *Gloss. in leg. Status ff. de Usufruct. Abb. in cap. Quoniam de Decim. num. 1.*

6 Secundum impedimentum est, quia per prædictam assignationem, & oblationem ornamentorum factam à Patrono propria Cappellæ, hæc effecta fuerunt propria Ecclesiæ, in qua ipsa Cappella constructa fuit, & ad illius dominium transferunt, cum oblationes, & relicta facta Cappellæ existenti intra Ecclesiam, non cedant Cappellæ, sed Ecclesiæ ad *Text. in cap. Pastoralis de his, quæ fiunt à ma: pa: cap. ibique Abb. num. 2. & in cap. Quoniam de Decim. num. 1. ex quo sequitur, quòd Rector Ecclesiæ non possit in hoc casu dicta ornamenta Patrono restituere, immo nec transferre ad aliam Ecclesiam, cum sit ipsi prohibita alienatio rerum Ecclesiæ sine debitis solemnitatibus. Tondut. quest. Benef. cap. 43. num. 1. tom. 1. Turricell. de rebus Eccles. non alienan. cap. 1. num. 1. Rot. decis. 10. num. 2. apud Mantua.*

7 Quod comprobatur etiam animadvertendo, quòd Rector dictæ Ecclesiæ, quæ destructa fuit unâ cum Cappella per multum temporis spatium, existit in possessione utendi dictis ornamentis Cappellæ, nec non percipiendi fructus dotis ab initio eidem Cappellæ assignatæ; unde non

non potest Patronus amplius repetere dotem, & ornamenta Cappellæ, & spoliare Ecclesiam, seu Rectorem hujusmodi possessione; sed tam dos, quam ornamenta Cappellæ retinenda sunt per Ecclesiam de novo construendam, & si ibi non reedificetur ipsa Cappella; ex tanti enim temporis decursu inducitur obligatio continuandi in dicta possessione, etiamsi ageretur de facultativis, seu de præsentationibus voluntariè factis; nam si populus daret Prædicatori per decennium eleemosinam, ista decennalis possessio sufficit ad obligandum populum ad continuationem eleemosinæ. *Covar. lib. 1. var. resol. cap. 17. num. 7.* Si Presbyteri pro usu alicujus Confraternitatis per longum tempus commodarent vasa argentea, paramenta, & campanas propriæ Ecclesiæ, cogi possent in futurum ad hæc præstanda. *Rot. decis. 360. num. 7. par. 1. recent.* ergo, & à fortiori ex longa possessione utendi dictis ornamentis, & percipiendi fructus dotis Cappellæ oriretur obligatio respectu Patroni ea non repetendi; respectu verò Rectoris continuandi in dicta possessione; ea ratione, quia favore causæ piæ ex præteritis actis per longum tempus continuatis, etiam jure facultatis oritur obligatio in futurum. *Adden. ad Gregor. decis. 162. in fin.*

8 His tamen non obstantibus in hoc casu contrarium verius de jure censeo: etenim destructâ Ecclesiâ A, ac solo æquata unâ cum Cappella Patronali ad solum effectum illam ampliandi; si Episcopus, aut Rector nolit permittere reedificationem Cappellæ in Ecclesia de novo construenda; aut si Patronus sit pauper ita ut non possit illam reedificare, justum, & rationabile non est, quod Patronus absque ulla culpa privetur non solum propria Cappella propriis sumptibus ædificata, sed etiam ejus ornamentis, & dote; sed sicuti Patronus sentiebat incommodum providendi dictam Cappellam ornamentis, & omnibus necessariis ad Divinum cultum, ac pro celebratione Missarum. *Ventrigl. in prax. par. 2. Annot. 19. §. unic. num. 33. Card. de Luca. de Jurepatr. discept. 52. num. 12.* Ita sentire debet commodum, ut sibi restituan-

tur, Dos, Ico, Calices, Candelabra, paramenta, & alia ornamenta Cappellæ Patronalis, non ad effectum illa retinendi apud se, & in proprios usus convertendi, sed ad effectum illa transferendi ad aliud Altare, aut aliam Cappellam alterius Ecclesiæ, ut fieri posse docet *Text. in cap. Ligna dist. 1. de Const.* ibique *Gloss. vers. Ad profectum: Gloss. in cap. Semel Deo verb. Humanos de regul. juris in 6. Genuen. in prax. cap. 41. num. 21.*

9 Ratio autem est, quia si Rector dictæ Ecclesiæ destructæ, nollet, ut Patronus reedificaret ibi Cappellam, aut hic esset pauper, & idem Rector sibi appropriaret dotem, & ornamenta præfatæ Cappellæ, ipse locupletaretur ex proprio facto cum aliena jactura, & de Altari, seu Cappella viveret absque eo quod eidem præstaret ullum servitium, contra prima juris principia, juxta quæ nemo cum aliena jactura locupletari potest; & qui Altari non servit, de Altari vivere non debet. *Surdus de Aliment. tit. 7. quest. 35. num. 3.* Unde Rector dictæ Ecclesiæ in hoc casu vel debet permittere Patrono reedificationem propriæ Cappellæ, vel debet ipse illam reedificare, vel si nolit permittere reedificationem, nec illam reedificare, debet restituere dotem, & alia ornamenta, eidem Cappellæ à Patrono assignata; ut fuit resolutum à Sacra Rota in *Calaritana Cappella 14. Junii 1713. §. Iustitia coram R. P. D. Lancetta inferius legen. num. 12.*

10 Non obstant ex adverso superius deducta, nimirum, quod per assignationem, & oblationem ornamentorum ab initio factam à Patrono propriæ Cappellæ, illa effecta fuerint Sacra, & Deo dicata, & consequenter converti non possunt in profanos usus; quoniam hoc est verum, & nullatenus controversitur; sed in hoc casu Patronus non converteret illa in proprios usus, sed ea, ut dixi, assignaret alteri Altari, seu Cappellæ alterius Ecclesiæ.

11 Nec per supradictam assignationem dotis, ac oblationem ornamentorum ab initio factam à Patrono propriæ Cappellæ, illa effecta fuerunt propria Ecclesiæ, in qua Cappella sita erat: etenim licet oblationes, & eleemosinæ factæ Cappellæ existenti intra Ecclesiam cedant Ecclesiæ, &

de non Cappellæ, quando agitur de Cappella jam fundata, & erecta, & quando non constat de contraria mente offerentium ex auctoritatibus superius adductis, quibus addo *Fagnan. in dicto cap. Pastoralis de his, quæ fiunt à ma: pa. Cap. numer. 17. & 18. Pignatell. consult. 83. n. 1. tom. 6.* Tamen quando agitur de Cappella construenda, dotanda, ac ornanda ex oblationibus datis titulo dotis, & quando expressè, vel conjecturaliter constat de contraria voluntate Fidelium, ut in casu præsentis; qui oblationes fecissent pro officinatura, & ornatu Cappellæ, tunc oblationes, dos, & ornamenta non cedunt Ecclesiæ, sed Cappellæ, juxta *Fagnan. in dicto cap. Pastoralis num. 29. Card. de Luca de Decim. disc. 19. num. 9. Bertacchin. Vol. decis. 192. num. 4. Rot. decis. 37. num. 8. par. 5. recent.*

¹² Alterum denique objectum desumptum ex longava possessione Rectoris utendi dictis ornamentis, & percipiendi fructus præfatæ dotis non contrariatur; hujusmodi enim possessio utendi ornamentis Cappellæ, & recipiendi fructus illius dotis provenit ex causa servitii præstanda à Rectore in dicta Cappella, nec non ex causa adimplementi onerum illius, à Patrono in limine foundationis adjectorum; Destructa autem Ecclesia A, & una cum ipsa Cappella Patronali, si hæc non reedificetur ex culpa, & voluntate Rectoris, cessat hujusmodi causa finalis servitii, & adimplementi, & consequenter cessare etiam debet, & ipse usus ornamentorum, & receptio fructuum dotis Cappellæ destructæ, & amplius in dicta Ecclesia non existentis, ut expressè docet *Tondut. quest. Benef. cap. 43. num. 15. tom. 1.*

R. P. D.

LANCETTA

Calaritana Cappellæ.

Mercurii 14. Junii 1718.

Ampliationem propriæ Ecclesiæ, quam meditabantur PP. B. Mariæ de Mercede Civitatis Calaritanæ executioni demandare cupientes verus ejusdem ædificium solo æquare cæperant, quamobrem societas Physicorum, & Chirurgorum dictæ Civitatis possidens in eadem Ecclesia Cappellam unâ cum Oratorio sub Invocatione SS. Cosmæ, & Damiani manutationem exposulavit in illorum possessione coram Vicario Generali, votique Compos fieri obtinuit.

Delatâ Controversiâ ad A. C. per modum provisionis demandata fuit æstimatio dictæ Cappellæ, & Oratorii, ac PP. facta obligatione solvendi eorum pretium pro ut de Jure, reportarunt facultatem continuandi jam ceptam demolitionem, assumptaque post modum discussione meritorum coram eodem A. C. condemnati fuerunt PP. prædicti ad solutionem pretii Cappellæ, & Oratorii, necnon ad restitutionem Iconis, Statuarum, Supellectilium, Argentorum, ac demum Capitalis Librarum 300, quas Societas assignaverat PP. ut Cappellæ, & Oratorio assistentiam præstarent. Cum autem intra legitima tempora omissa fuerit appellatio nis prosecutio hinc ad normam Commissionis mihi directæ disceptand. hodie proposui consuetum dubium, & DD. attentâ validitate, ac Justitia præcedentis Sententiæ pro Informante respondententes: *Constare de re Judicata, non autem de Causis restitutionis in integrum censuerunt.*

¹³ Justitia enim, cum validitatem præferat actorum revolutio, clarè emergere visa est ex eo, quòd Constito de Societatis Dominio quoad Cappellam, & Oratorium, cæterasque res annexas, utique in ejus sequelam Juri omnino consona reputanda

L

putanda

- putanda venit condemnatio PP. ad restituendum eidem Societati illorum pretium, & restituenda omnia superius expressa ad *Text. in l. 2. C. de rei vindic. & S. Cum suo Instit. de rer. divis. Cyriac. contr. 310. à num. 21. & seqq. Panimoll. dec. 26. annot. 2. num. 21. & 22. Rota in Caven. Molendinorum 20. Martii 1711. S. finali coram R. P. D. meo Crispo.* Hujusmodi verò
- 14 Dominium distinctè agendo respectu Cappellæ satis superque comprobat. ex pluribus adminiculis, Conjecturis, & Judiciis, quæ simul juncta perfectum probationis gradum constituere debent in hypothesi, in qua agitur de re antiquissima, ne aliàs probatio Domini, quæ semper difficillima est, injuriâ temporis impossibilis reddatur juxta monitum *Text. in l. Indicia. Cod. de rei vindic. Rota decis. 100. num. 6. coram Bich. & coram Cerr. decis. 653. numer. 10. & latè in Herbipolen. Monasterii 17. Junii 1709. S. Ex quibus coram bon. mem. Caffarello, & 27. Junii 1712. S. Idque gemina coram R. P. D. meo Ansaldo, & 8. Maii proximi prateriti S. Quibus Constabilitis coram Me.*
- 15 Et sanè inter plura argumenta, quæ resultant ex depositionibus Testium formiter examinatorum primo loco arrisit DD. illud ductum ex longæva, ac numquam interrupta Societatis possessione. Cujus initium cum memoriam præfatorum Testium, eorumque majorum excedat, nemo non videt quantum conferat ad concludendum Dominium, ut inquit Speculator *par. 2. tit. de primo decreto S. Restat num. 7. quem sequit. Bald. in l. 1. num. 3. in fin. ff. famil. Ericisc. Mascard. de probat. Conclus. 540. num. 23. Rota decis. 566. numer. 6. & 10. par. 18. recent. & in Placentina pretense Collegialitatis 20. Junii 1695. S. Quoniam coram R. P. D. meo Scotto Alma Urbis Governatore.*
- 16 Adaugetur qualificatæ hujus possessionis pondus, & robur, tum quia Confratres privativè semper retinuerunt claves Cancellorum dictæ Cappellæ, tum quia successivè eosdem Cancellos, absque ulla FP. Contradictione inde amoverunt, ac etiam pro libito alienarunt, Privativa enim clavis retentio non obscuram Domini notam præferret ad *Text. in leg. Clavibus ff. de Contraben. Eempt. Mascard. de probat. conclus. 298. à num. 1. & seqq. Rota decis. 82. num. 5. part. 18. recent. & decis. 1311. num. 5. coram Emer. Jun. prout quoque libera dispositio circa rem seu partem rei de qua quaritur Honded. conf. 84. nu. 13. & seqq. lib. 2. Rota coram Coccin. dec. 1708. num. 4. & in recent. decis. 633. numer. 5. part. 3.*
- 17 Validius in assumpti comprobationem collimant geminæ urgentissimæ circumstantiæ, altera nempe quòd iidem Confratres propriis semper sumptibus ornatus, & instaurationes Cappellæ expleverunt pararuntque in dies omnia pro ejusdem manutentione necessaria, quibus sanè expensis non ita de facili, tantæque liberalitate sese subjecissent nisi illius Dominium ad ipsos spectaret, cum hujusmodi onera Dominum, & Patronum sequantur *l. ex conduct. 16. ibique Glos. in verb. Reficit ff. Locat. & Conduct. Pacion. de Locat. & Conduct. cap. 34. S. Primò à num. 1. cum seqq. Ventrigl. in prax. par. 2. annotat. 19. S. Unico num. 33. Rota in Salernitana Alimentorum 11. Junoi 1712. S. Rursus coram R. P. D. meo Scotto Alma Urbis Governatore.*
- 18 Altera verò, quòd omnes Elemosinæ, & Oblationes, quibus ex Christifidelium pia largitate pro tempore ditata exitit Cappella, nedum independenter administratæ verum etiam in usus sibi beneficos per Societatem erogatæ fuerunt videntibus, & numquam reclamantibus PP. adeo ut ex his in aperto quodammodo constituatur illius proprietas, & Dominium penes Societatem, nam aliàs omni Jure præfatas obventiones vindicare poterant PP. utpote Ecclesiæ Rectores *Fagnan. in cap. Pastoralis de his, quæ sunt à Pralat. à num. 24. & seqq. Donat. in praxi quest. regul. tom. 12. tract. 13. quest. 24. num. 10. R. P. D. Petra in Comment. ad Constit. Apost. tom. 2. ad Constit. 1. Anastasi IV. sect. 2. à num. 43. cum seqq. Rota in Perusina Præminentiarum 2. Decembris 1711. S. Idipsum coram R. P. D. meo Ansaldo.*
- Ejusdemque relevantiæ apparuit an-
- 19 madversio, quòd licèt hodie post constructionem Oratorii per solam Ecclesiæ Januam pateat aditus ad Cappellam nihilominus priscis temporibus hæc particularem, & omnino separatam portam habebat,

bat, quæ quidem independentia notabiliter excludit PP. dominium, illudque confirmat favore Societatis *Frances. de Eccles. Cathedr. cap. 25. num. 185. Rota in Hispanen. Suppellectilium 28. Novembris 1701. S. Neque cum seqq. coram Eminentiſſimo Card. Friolo.*

Hæc omnia ex præfatis Testibus deoprompta robustiores vires assumunt, tum ex quo sæpedita Cappella erecta est sub Titulo, & Invocatione SS. Cosmæ, & Damiani juxta institutum, quod proficitur Societas cujus propterea sumptibus illa ædificata præsumitur, ut generalibus omiſſis in his terminis advertit *Ricc. in prax. for. Eccles. tom. 3. resolut. 133. numer. 4.*

Tum ex dicto Instrumento anni 1586. in quo Confratres sese obligarunt persolvere PP. annum stipendium, & de facto eisdem assignarunt capitale Librarum 300. ad hoc ut assistentiam, & famulatum Cappellæ subirent, hujusmodi enim stipendium nullo modo comparitur cum Dominio à PP. prætenſo, quia nemo prætenſo valet mercedem pro servitio in re propria præſtito *Leg. 1. in fine Cod. Mandati Zacob. de Salar. quest. 51. num. 33. Rota decis. 70. num. 6. & 7. part. 18. recent. & in Alerien. Pensionis 14. Januarii 1710. S. Ast in præſenti coram R. P. D. meo Anſaldo.*

Tantoque magis quia dicta assignatio, & correlative promissio concepta fuit cum clausulis perpetuitatem ex utraque parte importantibus, ideòque clarè inferatur Confratres possidere Cappellam Jure Domini, secus namque contractus initus fuisset ad tempus, donec scilicet in eadem Cappella permansisset Societas, ut de se patet, & conferunt deducta in dicta Hispanen. Monasterii 27. Junii 1712. S. Conspirante coram R. P. D. meo Anſaldo.

Constabilito ex his omnibus simul junctis Dominio Societatis frustra in præcedentibus Instantiis recurrebatur ad possibile Jus familiaritatis, multiplicitas quippe, & qualitas actuum adeo longa temporum ferie pacificè continuata indubitanter protenditur ultra terminos simplicis permissionis facultativæ *Rota coram Bichio dec. 543. à num. 8. & seqq. & decis. 397. num. 3. par. 2. recent. & in Man-*

ruana Bonorum 7. Maii 1708. S. Quod autem coram R. P. D. meo Aldrovando, & in Perusina Præminentiarum 2. Decembris 1711. S. Excusatio coram R. P. D. meo Anſaldo.

Sicut etiam corrumpit objectum aliàs desumptum ex Donatione Regis Aragoniæ facta favore PP. de anno 1636. quia Regius Donans declaravit ad se spectasse tantummodo Juspatronatus quoad Altare Majus, quæ protectò Juris limitatio ad certum Altare excludit cæteras Ecclesiæ Cappellas *ad Text. in cap. Pastoralis de Donat. ibique Gloss. in verb. Tuum Lambertin. de Jurepatr. lib. 1. part. 2. quest. 1. art. 9. à num. 18. & seqq.*

Atque hæc quoad Dominium Cappellæ: super Dominio autem Oratorii parum immorandum esse censuerunt DD. nam ut deponunt supradicti Testes, & constat ex redditione rationum facta per Ministros Societatis de anno 1675. & computis ibidem insertis illud ædificatum fuit propriis sumptibus Societatis, cui propterea solvendum venit ejusdem pretium *ad Text. Expressum in Can. Monasterium 16. quest. 7. Rota coram Coccin. decis. 1900. num. 2. & decis. 550. num. 1. par. 1. divers.*

Haud attentà prætenſione aliàs promotà quòd dicti Oratorii Edificium cesserit solo spectanti ad Ecclesiam, hæc enim regula locum sibi non vindicat ubi res est de ædibus Sacris, solùmque PP. prætenſo possent pretium situs, super quo constructum exitit Oratorium, quories concludenter probarent illud ab initio persolutum non fuisse. *Altograd. cons. 10. à n. 30. tom. 2. Rota coram Ubaldo dec. 352. num. 18. repetit. in Recent. decis. 308. n. 6. par. 4. tom. 1.*

Quemadmodum etiam facili negotio absoluta fuit inspectio, quoad restitutionem argentorum, cæterarumque Suppellectilium, nam illa pro majori parte comparata justificantur propriis pecuniis Societatis, & tamen ad effectum, de quo agitur excludendi nempe quodcumque Jus PP. satis est, quòd omnes prædictæ res permanserint semper sub particulari Custodia, & Cura Confratrum eisque semper Societas liberè, & independenter usa fuerit ex præcisè animadversis per *Tondut. quest. Benef. tom. 1. cap. 43. num. 1.*

Rota in Hispalen. Supellectilium 28. Novembris 1701. S. Verum Domini eorum Eminentiſſimo D. Cardinali Priolo.

Et tandem parens est Juſtitia rei Judicatae reſpectu ad reſolutionem ſupradicti Contractus, & Inſtrumenti, in quo per Confratres facta fuit aſſignatio librarum 300. intuitu obligationis à PP. ſuſceptae praſtandi aſſiſtentiam, & famulatum in dicta Cappella, eo ipſo ſiquidem quod ex eorundem facto deficit cauſa finalis conſiſtens in promiſſo ſervitio, & aſſiſtentia conſequens eſt, ut ceſſare debeat correſpectiva dicti ſtipendii aſſignatio *Rota eorum Priolo decif. 358. num. 12. & dec. 90. num. 40. part. 19. Recent. & in Lucana. Livelli 9. Maii 1707. S. E converſo eorum R. P. D. meo Anſaldo, & 27. Junii 1712. S. Et ſane eorum Me.*

Et ita altera tantum &c.

ARGUMENTUM.

An Patronus habeat Jus prohibendi, ne ab aliis pulſentur Campanae Eccleſiae Patronalis, & jus eligendi Campanarium, nec non retinendi claves; & an in diſmembratione, alienatione, & permutatione bonorum Eccleſiae Patronalis requiratur conſenſus Patroni?

SUMMARIUM.

- 1 Patronus non habet jus prohibendi uſum Campanarum neceſſarium, & conſuetum Eccleſiae Patronalis; ſecus uſum Campanarum non neceſſarium, & intempetiſtium.
- 2 Scholaris, Doctores, aut Aegrotus poſſunt prohibere immodicum, & non neceſſarium Campanarum uſum.
- 3 Patronus an habeat jus eligendi Campanarium propria Eccleſiae Patronalis?
- 4 Patronus an habeat jus retinendi claves Eccleſiae Patronalis? & num. 6.
- 5 Ex retentione clavium Eccleſiae arguitur ejus cuſtodia, & adminiſtratio, & num. 16.
- 7 Patronus eſt capax retinendi claves Sanctarum Reliquiarum, Imaginum,

ac oblationum, qua eis fiunt?

- 8 Adminiſtratio Eccleſiae quotuplex ſit?
- 9 Patronus an, & cujus adminiſtrationis Eccleſiae ſit capax.
- 10 Conſenſus Patroni an requiratur in permutatione, diſmembratione, aut alienatione bonorum Eccleſiae Patronalis? & num. 11.
- 12 Patronus non poteſt ſe opponere permutationi, & diſmembrationi facienda per Pontificem, & quare?
- 13 Refertur reſolutio Sacrae Congregationis Concilii in Aquipenden. ſeu Soanen. permutationis.
- 14 Fundatio eſt unus ex modis acquirendi Juſpatronatum.
- 15 Fundatio ex quibus probetur?
- 17 Qua ſint conjecturae inefficaces ad probandum fundatorem noluiſſe ſibi reſervare Juſpatronatum.

CASUS VI.

TRia in hoc caſu quaero; primum eſt, an Patronus habeat jus prohibendi, ne ab aliis pulſentur Campanae Eccleſiae Patronalis, & jus eligendi campanarium?

Pro cujus reſolutione diſtinguo inter uſum campanarum neceſſarium, conſuetum, & moderatum, prout eſt, ſi Campanae pulſentur pro Sacrificio Miſſae advocandos fideles ad Miſſam audiendam, ſi pulſentur in honorem in diebus feſtis Sanctorum Eccleſiae, aut pro Salutatione Angelica, aut pro expellendis improbis pluviis, vel tempeſtatibus, & ſimilibus; & inter uſum campanarum immodicum, non neceſſarium, & intempetiſtium; Patronus quidem non habet jus prohibendi uſum campanarum neceſſarium, & conſuetum, ſed iſte totaliter pendet à Rectore Eccleſiae Patronalis, ad quem ſpectat cura ministerialis ipſius, & qui habet auctoritatem pulſandi ejus campanas; *Barboſ. vot. decif. 106. num. 125.* Crederem tamen, illum habere jus prohibendi uſum campanarum immodicum, intempetiſtium, & non neceſſarium, & ne campanae relinquuntur indiſcretioni, ſeu indiſcreto arbitrio campanarii, nec non puerorum, & aliorum Juvenum, qui ob ſolatium, quod recipiunt in pulſandis campanis, libenter ad earum pulſationem concurrunt; ex hujusmodi